

[Vagn Bro.]

—maa jeg føje til: beklageligvis — staar ene, foreslaar Straf for alle groft uagtsomme Kønshedsforbrydelser. Naar vi har ønsket denne Ændring, er det netop ud fra de Bevisvanskeligheder, der i disse Tilfælde, navnlig med Hensyn til mange mindreaarige Personer, vil kunne medføre Tvivl. Det vil være meget vanskeligt for den paagældende Forbryder at se, om den paagældende er 16 eller 16½ Aar, eller, hvor det drejer sig om Kvinder, om vedkommende er 15 Aar eller 15 Aar og 2 Maaneder; og derfor bør man efter vor Mening straffe de groft uagtsomme Kønshedsforbrydelser. At vi paa enkelte Punkter har specielle Regler paa disse Omraader, som det blev anført af det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, ændrer efter min Mening ikke Forholdet. Det er en efter min Mening generelt nødvendig Bestemmelse, som jeg tror, man ogsaa fra Domsmagtens Side vil anerkende, og jeg vil meget haabe, at vi maa kunne faa den gennemført.

Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 131, har vi fra Venstres Side foreslaaet — og det er jo en ren Undtagelsesbestemmelse, ellers har vi fra Venstres Side ikke foreslaaet særlige Bødeminima —, at Bøden for Udbredelse af pornografiske Skrifter ikke bliver under 50 Kr. Naar vi har gjort dette, er Begrundelsen den, at der her er et Omraade, hvor vi ønsker at slaa fast, at det er en Form for Virksomhed, som vi maa vende os imod. Jeg kan villigt erkende, at det er en Skønsag, hvor Mindstebøden skal begynde; men vi har altsaa ønsket dette Minimum paa 50 Kr.

Med Hensyn til Nr. 132, hvor Ændringen gaar ud paa, at ogsaa Overladelse af pornografiske Skrifter til voksne Personer kan straffes, kan jeg ganske henvise til de Bemærkninger, jeg gjorde før. Vi ønsker, at saadanne Ting skal holdes ude fra en almindelig Udbredelse i Befolkningen.

Maa jeg endelig gøre en Bemærkning til Ændringsforslag Nr. 135. Naar vi fra Venstres Side ikke har kunnet følge det konservative Mindretal med Hensyn til at sætte Minimum for en Moders Drab af sit Barn under eller straks efter Fødselen til 6 Maaneder, er det ikke, fordi vi egentlig mener, at dette er urigtigt; ingenlunde, men naar Venstre ikke er gaaet med dertil, er det udelukkende ud fra vort Syn paa Nævningeinstitutionen og de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen før var inde paa. Vi har set saadan paa Forholdene, at vi i alt Fald nu ønsker at gøre det saaledes, at Nævningerne ikke skal kunne skyde sig

ind under, at i dette specielle Tilfælde vil selv en Straf paa 6 Maaneder være for høj. Det er vor Begrundelse for, at vi har stillet os paa dette Standpunkt.

Nr. 138 vil jeg blot nævne. Det angaar Bestemmelsen om Strafbortfald for Medlidenhedsdrab, idet det konservative Mindretal og Venstremindretallet vender sig imod dette Strafbortfald. Naar det radikale og socialdemokratiske Flertal — og med Rette — respekterer Livet og — jeg maa have Lov til her at nævne Debatten om Dødsstraffen — navnlig ogsaa respekterer det i den Henseende, at man ikke skal kunne risikere, at Staten ved at berøve en Person Livet begaar en urigtig Handling, idet et eventuelt Justitsmord overfor den paagældende er uopretteligt, forekommer det mig mærkeligt, at man vil holde paa det eventuelle Strafbortfald.

Her kan akkurat samme Tvivl nævnes. Der kan være store Pinsler, og Lægen kan sige, at det er givet, at vedkommende ikke kan helbredes; men der er dog ingen, der med absolut Sikkerhed kan møde op og sige: det er absolut udelukket, at vedkommende kan helbredes. Ud fra denne Betragtning og i det hele taget, fordi vi lægger saa afgørende Vægt paa, at der ikke sker ukontrollerede Indgreb og Meddelagtighed fra andre Menneskers Side, maa vi gaa imod Bestemmelsen om Strafbortfald.

Med Hensyn til Berigelsesforbrydelser kan jeg slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser, og der er jo ingen Grund til, at jeg gentager disse. Jeg kan derfor paa nærværende Tidspunkt slutte med at anbefale Tinget at stemme for de af Udvalget stillede Ændringsforslag og for de Ændringsforslag, der er stillet af Mindretal, i hvilke Venstre er Deltager.

Elmquist: Som det vil fremgaa af den Beretning, som blev afgivet i Marts forrige Aar af det af Folketinget i Samlingen 1928—29 nedsatte Udvalg, hvilken Beretning det ærede Medlem Hr. Vagn Bro har omtalt, foreslog et Mindretal paa 4 Medlemmer den Gang Dødsstraffen bevaret. Disse 4 var: Fru Mathilde Hauschultz, Professor Axel Møller, det ærede Medlem Hr. Vagn Bro og jeg. Som bekendt udtraadte Professor Axel Møller af Folketinget ved dettes Opløsning i Foraaret, og da derhos det ærede Medlem Hr. Vagn Bro, saaledes som han selv har gjort Rede for i Dag, nu har taget Standpunkt for Dødsstraffens Afskaffelse, udviser den Betænkning, der foreligger i dette Øjeblik, at af Udvalgets